

РЕШЕНИЕ

№ 5457

гр. София, 17.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2607** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 6162 от 12.03.2012 год. по описа на Административен съд София- град, подадена от Т. Г. Б., живуща в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение на главния директор на Столично управление “Социално осигуряване” № РО – 114 от 01.03.2012 г., с което е потвърдено разпореждане № РВ – ПОВН – 21 от 12.01.2012 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е постановено жалбоподателката да възстанови паричното обезщетение за отглеждане на малко дете за времето от 23.09.2009 г. до 28.10.2009 г. в размер на 287,27 лева главница и 125,64 лева – лихва или всичко 412,91 лева.

Жалбоподателката не оспорва факта, че синът ѝ Г. С. Б. е настанен в ДЯ № 62 - [населено място], район Н. на 23.09.2009год, но отбелязва, че е посещавал детската градина общо 2 дни, като е ходил само до обяд. Посочва, че получените от нея суми за определения в разпореждането период са добросъвестно получени. Моли съда да отмени Решение № РО – 114 от 01.03.2012 г. на главния директор на СУ „СО” като неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи, че липсват елементите на фактическия състав на чл. 53, ал. 4 от КСО, а именно фактическото настаняване на детето в детското заведение за целия цитиран в Разпореждане № РВ- ПОВН- 21 период, тъй като след 26.09.2009 г. детето е получавало храна от друга детска ясла, защото не е посещавало ДА № 62 – [населено място].

В съдебно заседание, редовно призована, жалбоподателката се явява лично, представлява се от нейния съпруг чрез устно упълномощаване в съдебно заседание. Поддържа жалбата и моли същата да се уважи като се отмени обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане.

Ответната страна - директор на СУ „СО”, редовно призована, се представлява от юрисконсулт П.. Моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и да се остави в сила решението на СУ „СО”.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Т. Г. Б. е работила по трудово правоотношение с [фирма] от 09.07.2007 г., който е прекратен на 02.10.2010 г.

Жалбоподателката е била във временна неработоспособност поради бременност и раждане за периода от 17.03.2008 год. до 30.04.2009 год., а за времето от 01.05.2009 год. до 28.10.2010 год. в отпуск за отглеждане на малко дете до 2 години.

Съгласно удостоверение за раждане от 10.05.2008 год. Г. С. Б. е [дата на раждане] год.

От жалбоподателката е подадена молба - декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, на основание чл. 53 от КСО, Приложение № 3 към чл. 5 от Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НИИПОПДОО). С него г-жа Б. е декларира, че детето не е настанено в детско заведение и че в срок от три дни от промяна на обстоятелствата се задължава да подаде декларация за промяната. С декларацията молителката е уведомена, че ако не изпълни това задължение, носи административнонаказателна отговорност по реда на чл. 349 от КСО и следва да възстанови неправомерно полученото обезщетение по нейна вина заедно с дължимите лихви съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО.

На жалбоподателката са й изплатени парични обезщетения за отглеждане на малко дете за периода от 01.05.2009 год. до 28.10.2009 год.

За изясняване на фактическата обстановка решаващия орган е изискал с писмо изх. № РВ-ПОВН-21/06.02.2012 г. до директора на Детска ясла № 62 писмени доказателства и сведения дали детето Г. Б. е настанено в детското заведение за посочения период, като се има предвид извършената проверка от контролните органи на СУСО и съставения протокол и вписаните в същия данни.

С писмо изх. № 54 от 06.10.2010 г. директора на Детска ясла № 62 е уведомил СУСО, че служебна бележка изх. № 14 от 09.02.2012 г. отговаря на действителността, че детето не е посещавало ДЯ № 62 през периода от 23.09.2010 г. до 28.10.2010 г., а се е водело към яслата и е получавало храна за вкъщи за отглеждане в домашна обстановка на основание чл. 35, ал. 2 от Наредба № 26/18.11.2008 г. на МЗ. Тези твърдения не се удостоверяват с подадено писмено заявление, издадена абонаментна карта и заявка за храна.

Със Заповед № П-732/16.02.2012 г. на директора на дирекция, администрация "КПК" е извършена повторна проверка в Детска ясла № 62, при която е установено с Констативен протокол вх. № 2/20.02.2012 г. по представените от длъжностните лица на яслата документи /ведомостите за пребиваване на децата в яслата/, че срещу името на Г. Б. за периода от 23.09.2010 г. до 28.10.2010 г. е отразено със знак "+" присъствие. В самата ведомост няма вписана легенда, от която да е видно, че знакът "+" означава, че детето е водено само за получаване на храна.

При проверката е установено, че в ДЯ № 62 р-н Н. няма разкрити бройки за получаване само на храна и няма разкрит пункт за раздаване на храна.

С Разпореждане № РВ - ПОВН- 21 от 12.01.2012 год. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО на Т. Г. Б. е постановено да възстанови недобросъвестно получено от нея парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 23.09.2009 год. до 28.10.2010 год., тъй като детето й Г. Б. е настанено в детско заведение, считано от 23.09.2009 год. До 28.10.2009 г. Това обстоятелство е установено от органите на СУСО при извършена проверка по чл. 108, ал.1 от КСО с констативен протокол № 26 от 23.12.2011 г.

Срещу разпореждането е подадена жалба от Т. Б. до главния директор на СУ „СО” с вх. № РВ - ПОВН – 21 от 23.01.2012 год., като същият се е произнесъл по жалбата с Решение № РО - 114 от 01.03.2012 год, с което е потвърдено разпореждането, а жалбата определена като неоснователна.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства представените с административна преписка писмени документи и допълнително събраните по искане на страните.

От приетите в хода на съдебното производство писмени доказателства – писмо изх. № 67 от 30.08.2012 г. от ДЯ № 62 и приложените към него ведомости за пребиваване на децата в яслената група от м. 09.2009 – м.03.2010 г., се установява, че Г. Б. я е посещавал без прекъсване. Едновременно с това към доказателствата е приобщено и писмо изх. № 36/13.09.2012 г. на директора на ДЯ № 61, с приложено извлечение от таксовата книга за периода м. 09.2009 г. – м. 04.2011 г. От тяхното съдържание е видно, че детето Г. С. Б. е ползвало детска кухня от м. 12.2009 г. – м. 04.2011 г., включително.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София- град, 8 – ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото Решение № РО - 114 от 01.03.2012 год. е връчено на адресата си на 07.03.2012 год., като жалбата до Административен съд София- град е подадена на 12.03.2012 год. Следователно, жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № РО - 114 от 01.03.2012 год. на главния директор (по настоящем директор) на СУ „СО”, с което е потвърдено Разпореждане № РВ- ПОВН- 21 от 12.01.2012 год. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – главният директор на СУ „СО” в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма при спазване на материалноправните и процесуалните правила.

Жалбоподателката не оспорва факта, че синът й е записан да посещава ДЯ № 62 -

[населено място], район Н. на 23.09.2009 год, като твърди ,че през периода 23.09.2009 год - 28.10.2009 год. детето е посещавало ясла общо 27 дни, като 2 от тях само до обяд, каквато е практиката на яслата. През останалите дни георги Б. е бил отглеждан въкъщи от жалбоподателката, за което тя е ползвала отпуска за отглеждане на малко дете. За останалото време е получавало само храна. Поради това Т. Б. счита, че добросъвестно е получила полагащото ѝ се парично обезщетение. Изрично подчертава, че записването на детето в детското заведение не се покрива с фактическото посещение на яслата. Отправя критика срещу системата за записване на деца в ясли и градини. Възраженията на жалбоподателката са насочени и срещу начислената ѝ лихва.

Съдът намира, че оспореното решение на главния директор на СУ „СО” е издадено при правилно прилагане на приложимите материалноправни разпоредби. Съгласно чл. 164, ал. 1 от Кодекса на труда, след използване на отпуска поради бременност, раждане или осиновяване, ако детето не е настанено в детско заведение, работничката или служителката има право на допълнителен отпуск за отглеждане на първо, второ и трето дете до навършване на 2-годишната му възраст и 6 месеца за всяко следващо дете.

Правото на този отпуск може да се упражни, в случай че майката полага постоянни грижи за детето, което се удостоверява с писмена декларация от работничката по образец към Наредбата за работното време, почивките и отпуските пред работодателя. Отпускът по чл. 164 от КТ се прекратява, когато детето бъде настанено в детско заведение на основание чл. 46, ал. 7, т. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Съгласно чл. 53, ал. 4 от КСО парично обезщетение за отглеждане на малко дете не се изплаща при смърт на детето, даване за осиновяване или при настаняване на детето в детско заведение, както и при отглеждането му от лице, включено в програми за подкрепа на майчинството.

Изразът „при настаняване на детето в детско заведение” следва да се разбира в смисъл, че конкретно дете е записано в съответната детска ясла, т.е. прието от директора на заведението и е постъпило в детското заведение. Без значение е обстоятелството дали детето реално посещава детската ясла или не.

Съобразно гореизложените разпоредби и видно от Констативния протокол вх. № 2 от 20.02.2012 год. за извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на ДЯ № 62, детето Г. С. Б. е постъпило в детското заведение на 23.09.2009 год. Този факт не се оспорва и от жалбоподателката. Действително детето е посещавало детското заведение само по няколко дни, но това не променя наличието на „настаняване на детето в детско заведение” по смисъла на чл. 53, ал. 4 от КСО.

Следователно, в случая, считано от 23.09.2009 год. детето Г. С. Б., [дата на раждане] год. е настанено в детска ясла, то от тази дата майката Т. Г. Б. няма право на отпуск по чл. 164 от КТ и на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, на основание чл. 53, ал. 4 от КСО.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че посочените суми като обезщетение за отглеждане на малко дете са добросъвестно получени от нея, доколкото с декларацията, подадена към молбата – заявление за отпускане на обезщетението молителката е била запозната със задължението си в срок от три дни от промяната на обстоятелствата, свързани с изплащане на паричните обезщетения, да представи на осигурителя декларация за промяната и доказателства към нея, а тя не е

сторила това.

Следва да се отбележи, че в молбата – декларация подадена от Т. Б. е посочен 3 – дневен срок за деклариране на ново настъпили обстоятелства, които е по дълг от предвидения в чл. 14, ал.1 от Наредбата за изчисляване и изплащане на парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

Не на последно място и с цел пълнота и яснота на изложението е ирелевантно обстоятелството, че детето само е водено в ДЯ, а вместо това е получавало храна. Съгласно Глава III, Раздел I, чл.38 във вр. чл. 18 от Наредба № 26 от 18.11.2008г., регистрация на желаещи от неорганизиран контингент за получаване на храна от детска кухня се извършва чрез подаване на писмено заявление, придружено от следните документи: 1.бележка от личния лекар с указания за хранителния режим; 2. копие от удостоверение за раждане на детето. При удовлетворяване на молбата по ал. 1 се издава абонаментна карта, срещу която се закупуват купони по изготвен месечен график. Заявката за храна се прави ежедневно от абонатите чрез заверка на купоните. По делото липсват ангажирани доказателства в тази връзка, независимо от представената служебна бележка от директора на ДЯ. В този смисъл е и установената съдебна практика - Решение № 16405 от 13.12.2011 г. на ВАС по адм. д. № 3894/2011 г., VI о., Решение № 5950 от 29.04.2011 г. на ВАС по адм. д. № 562/2011 г., VI о., Решение № 3074 от 1.03.2011 г. на ВАС по адм. д. № 156/2011 г., VI о. и Решение № 3943 от 20.03.2012 г. на ВАС по адм. д. № 13126/2011 г., VI о.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира жалбата на Т. Г. Б. за неоснователна, а Решение № РО - 114 от 01.03.2012 год. на главния директор на СУ „СО” за законосъобразно.

Воден от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 8 - ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Г. Б. срещу Решение на главния директор на Столично управление “Социално осигуряване” № РО – 114 от 01.03.2012 г., с което е потвърдено разпореждане № РВ – ПОВН – 21 от 12.01.2012 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е постановено жалбоподателката да възстанови паричното обезщетение за отглеждане на малко дете за времето от 23.09.2009 г. до 28.10.2009 г. в размер на 287,27 лева главница и 125,64 лева – лихва или всичко 412,91 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: